

Hüseyin Karadağ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşka Direnmeyin Bayım!

Bir Şey tam olabilecekken
Duruyorsunuz bir kıyıda
Sahibi siz misiniz bayım?
Bu sahipsiz tablonun...

Ayrıca tuhaf değil midir?
Bir tabloda
Bütün ruh halleri yařanırken
Hareketsiz
Sizin atan bir kalple
Sessizlięiniz...

Üřümekten sancılanan
Ahh Őu elleriniz
Aşka direnmeye inat ederken
İçinizi ısıtmıyor mu?
Sokak çalgıcısının sesleri...

Zannetmeyin bu sahipsiz kış
Kendilięinden bahara gebe...
Hiç açmayan,
Solgun çiçekler var yüzünüzde...

Hüseyin Karadağ

Büyük Balık Küçük Balık Meselesi

Kim kimi yutacak kadar
Büyük bir ağza sahipse
Başlar bütün işler
Güçtür önemli olan
Yoksa namuslu yaşamak falan hikâye
Bir gece uyursunda yatağında
Kimse bulamaz cesedini sabah...

Mide de önemli tabi
Sindirebilmesi lazım yediği tüm pislikleri
Hep doyumsuz, hep aç olması lazım birde
Doyumsuzluğu hormonlar salgılamalı beynine
Ve coşmalı bir savunmasız gördüğünde,
Ağzından salyaları...

Kanunsuzluktur
Bütün kanunların temeli
Büyük balığın midesinde
Olmaktan korkan niye yaşar ki hayatta
Küçük doğmak suç değildir ki
Hiçbir zaman
Yutulduğundan görülmez
Bir hamsinin köpek balığına direnişi
Oysa o mutludur şimdi...

Hüseyin Karadağ

Deniz'in Sevgisi

Denize gönül vermiş bir balık
Ağlayınca
Deniz de ağlar
Başı bedeninden kopar her damlada...

Balık doğurunca
Deniz bekleyendir hastane kapısında
Sigara içilmeyecek yere oturup
Sigara içendir deniz
Nasıl içildiğini bilmese de...

Balığın düşleri başkadır oysa
Hafızası kısadır
Aşkı anlık
Denizi anlamaya yetmez
Küçük balık beyni
Ama deniz o anlasın diye sevmez...

Deniz sevdiğini korur
Bürünür en soğuk yüzünü dalgalara karşı
Çıkartır yüreğini
Üşümesin diye balığın üzerine örter...

Bir sabah uyandığında
Damarlarından geçmeyince balık
Fırtınalarda boğulandır deniz
Çekip gitse de balık
Ardından kızamayacak kadar
Çok sevendir deniz...

Hüseyin Karadağ

En son gülen kazanır

Gözlerime bakıp dalgınlığımdan yararlanıp
Güldün önce sen
Kalbimin saçma çarpıntısına akıl veremedi
Güldüm sonra ben...

Elinle kapatıp dudaklarını güldün
Ben ne yapacağıma karar veremedim güldüm
Birkaç söz söylemeden daha çıkıverdi dudağımdan
Komik gelmiş olmalı sana
Güldün
Gülerken çok güzeldin
Güldüm...

Sakarlığımla devirdiğimde birkaç bardağı
Güldün
Sakarlığımın sebebinin sen olduğunu anlayınca
Güldüm...

Kalabalık dünya da birbirimizi bulma mutluluğuyla
Güldük
Sonra bastı kahkahayı HAYAT
İlk gülen hep kaybeder...

Hüseyin Karadağ

Ey Hak

Uyanarak uyudum
Ađlayarak sustum
Öğrenerek unuttum
Doıarak acıktım

Büyüıerek küçüldüm
Bakarak kördüm
Duyarak dinlemedim
Severek kaybettim

Sahiplenerek kimsesizleřtim
Büyüıerek küçüldüm
Hastalıklarımla iyileştim
Uyuyarak uyandım...

Hüseyin Karadağ

Ey Kudüs Aşığı

Ey Kudüs'ü bana getiren bulutlar!
Söyleyin ilk kiblemden ne haber var!
Yüzleri kanlı Çocuklar,
Yüreği yaralı Analar...
Hakkın kubbesinden ne haber var!

Ey Kudüs'ü bana getiren rüzgâr!
Söyleyin Peygamberin geçtiği sokaklarda ne akar?
Eli silahlı adamlar,
Botları çamurlu insanlar...
Hakkın kubbesinde ne işi var!

Ey Kudüs'ü bana getiren Çocuklar!
Söyleyin Mescid-i Aksam da ne sesi var?
Gölgelerden doğan Güneş,
Ebabil kuşların sesleri var...
Hakkın kubbesinde sonsuz adalet var!

Ey Kudüs aşığı! Zorlu sevdaların yoldaşı!
Söyle!
Zalimin zulmüne direnecek ne kadar nefesin var?
Allah'ın verdiği son nefese,
Ruhumun bu bedeni terk edene kadar...
Haktan ümit kesmem!
Bende atan bir kalbi var...

Hüseyin Karadağ

Hepimiz Sığabilecek Miyiz Bir Tabuta

HEPİMİZ SİĞABİLECEK MİYİZ BİR TABUTA?

Ne kadar çok benziyor
Nüfus cüzdanım mezar taşıma
Hepimiz sığabilecek miyiz bir tabuta
Solcuyla sağcı yan yana
Demişti annem
Siyaset olmaz mezarlıkta...

Nerden bulaştı bu ölüm lafı dilime
Ayaklarım değerken toprağa
Ben neden uzaktım toprak olmaya
Paramız yetecek mi baba
Deniz gören bir mezara...

Çürüyeceğine böbreklerim verseydin bir hastaya
Ben yaşayamadım, bari bir parçam yaşasa
Hem toprak soğuk
Ben üşümez miyim bir çarşafıla
Koydunuz mu oyuncaklarımı yanıma

Hoşçakal baba
Boşuna ağlama
Kendini yıpratma
Şen dememiş miydin?
Üç beş günlük dünya
Dua et baba
Topraktakilerin ihtiyacı var buna...

Hüseyin Karadağ

Kaç

Dokunma bana kirli ellerinle
Kaç kişiye dokundun benden önce
Kapadığıında gözlerini
Kim bastı sigarasına yanağıına
Kaç kişiyi boğmak için ağladın gece
Kaç kez bulamadın sabahı

Kaçtığıında savaşmaktan
Saklandığıında koltuk arkasına
Kapadığıında gözlerini
Kaç kez hedef oldun
Başındaki elmanın
Vurulmak için
Konulmadığıını anladığıında

Banyoda sabunluyken kaç kez kesildi sular
En güzel şarkını dinlerken
Kaç kez kesildi elektrik
Kaç sokak çırılçıplak dolaştın

Kaç adımda vardın sona
Kaç kez yaşadın sonu
Deniz seni kaç kez çağırdı
Kaç kez boğıldun...

Bu savaşta yenilen tek sen değildin
Fark etmeden üzerine bastığın ceset
Bendim...

Hüseyin Karadağ

Kaybeden Hep Aynı

Yaşıyormuş gibi yapıyorum
Gece bir mum yakıyorum
Gerisi hep aynı

Yaprağı düşmese ağacımızın
Anlamayacağım geldiğini kışın
Cebimde taşıyorum adresini evimizin
Bir köşede düşüp kalsam
Sonlar hep aynı

Hangi sokak sana çıkar bilmiyorum
Ama yürüyorum
Sokaklar hep aynı

Konuşmuyorum kimseyle
Ama bazen geçiyorlar önüme
Soran olursa
Cevabım hep aynı

Şarkılar söylemiyor gittiğini
Bakışlarım arayış dolu
Umudum kırılgın
Ben hep aynı...

Hüseyin Karadağ

Mezarlıkta Sevişme

Haram kıldılar tenini
Sana dokunmak g nahtı
Kokunu göğsüme bastırmak
Ya seni sevmek
Tanrı kıskanmaz mı?

Avularımda tutku oldun
İnsandım
İnsanca yaşamak isteyen
Yasaktı sen soyunurken
Seni seyretmem
Allah çok günah yazar mı?
Seni sevdiğimi söylesem...

İzin almak mı gerek
Her Şey için Tanrı'dan
Sana dokunurken döner mi arkasını
Sahi, bizi izleyen biri hep var mı?

Hüseyin Karadağ

Seni Sevmek

Seni sevmek bir miladı gizlemektir gözlerinde.
Geceyi düşünmeden gündüz olsun istemektir.
Günlerin sensiz tarafına ağlamaktır seni sevmek...
Seni sevmek güneşin batışına üzölmek,
Gölün soluşuna kahrolmaktır!
Çünkü kaybedişler seni sevince zor gelir.
Seni sevmek kalbinin hükmetmesidir beynine
Bir bardak su içmek yerine
Bir kadeh şarap içmektir belki de...

Seni sevmek bir yaşama sebebidir
Lanetlenmiş hayatta
Meydanların orta yerine bırakılmış bir kitabedir
Hâlâ çözülememiş
Boynu bükük çiçeklerin tekrar yeşerme sebebidir
Seni sevmek
Baharın kış aylarında gelmesidir
Seni sevmek Tanrı 'nın bir emridir...

Seni sevmek
Kuımlara gömülmüş bir balığın yaşama isteğidir
Denizin kokusu gelir,
Dalgalar vurur sahile
Ve her geçen saniye
Özlemin aşka dönüşüp efsaneleşmesidir
Seni sevmek...

Seni sevmek güneşe bakıp ağlamamaktır
Rüzgârın savurduğı papatya olup
İmbatlarla dans etmektir
Seni sevmek
Kahrolmuş bir dünya düzenine direnmektir
Seni sevmek kurşunlara kalbini çıkartıp yürümektir.
Bütün savaşları kazansan bile kaybetmekten korkmaktır.
Seni sevmek yağmur altında şarkı söyleyerek
Sahilde koşmaktır
Seni sevmek bilmediğın yollarda yürümektir
Karşıma sen çıkarsın diye
Seni sevmek bilmediğın yemeğı yapmaktır
Seni sevmek tüm sakarlığınla girmektir
Bir cam eşya dükkânına...

Şimdi sen seni sevmek nedir diye sorsan
Bir şey söyleyemem
Çünkü seni sevmek unutmaktır bildiğın tüm sözcükleri...

Hüseyin Karadağ

Yanan Saçlarını Tararken Sen

Ahşap ev yanarken içinde yaşamak,
Aynadaki sahte yüzlere gülümsemek,
Tutuşan hayallere üzölmek,
Yanan eşyalarda geçmişı görmek...

Düşen kalasları izlemek,
Dayanaklarımız çöküyor içimize
Ve öyle bir yere düşüyor ki
Geçit vermiyor gidenlere

Zaman elle tutulur bir kavram değil
Ama yanıyor bizim evde
Bak! İlk pencere kıyısında ağlayışın yanıyor,
Yatağın yanıyor,
Omzuma düşen saçların...
Bak senden kalan ben...

Ucuz kıyafetler üstüne sinmiş yanık kokusu
Önemli değil
Giyecek kimsesi kalmadı
Yokluğu hissettirmek
Varlığın işi...

Çürümeden kurumuş ceset
Ve gözlerinde bırakamadığı bir damla yaş
Artık bulutlar benim
Yağmurlar ben...

Hüseyin Karadağ

Yaşamışlar Gömülür

Gülizar makamıyla iniltilerini besteler ayrılık
Giden olur,
Kalan ölür,
Yaşamışlar gömülür...

Her şer geçmiştirdir...
Yarın diye hayal kurduğun
Dün olur
Kedi uzanamaz
Ciğer pis olur

Hep başkası suçludur
Beden dışardan görüldüğünde ceset olur
Düşler gözünden düşünce yaş olur
İnsan ağladıkça yaşlanır
Ağlatan adam sanılır...

Düşen kalkar
Kalkan kendini bir şey sanar
İnsan var olduğunu anlar
Toprak kucak açar...

Hüseyin Karadağ

Yüzümden Düşen

İki taşın arasına koyup
Bastırınca ezildi kalbim
Çok sesliliklendi sessizliğim
Şusmak ne kadar da zordu oysa...

Dur diyemedim çünkü gidecektin
Sızdı pis kanım
Taşların arasından
Aktın gözlerimden
Bin parça...

Hüseyin Karadağ